

שיעור פה

מ"ע רב. ריח. מל"ת שנה. מ"ע ריט. מל"ת שנמ.

מצוה רב היא שצונו בדין המפתה. והוא אמרו יתעלה וכי יפתה איש וגו'. וכבר התבארו משפטי מצוה זו בשלישי ורביעי מכתובות. (ואלה המשפטים, נשים הלכות נערה בתולה פ"א) :

מצוה ריח היא שצונו לשאת האונס את אנוסתו. והוא אמרו יתעלה ויתברך ולו תהיה לאשה. וכבר התבאר בגמרא מכות (דף ט"ו) שזה הלאו של אונס שהוא לא יוכל שלחה כל ימיו הוא לאו שקדמו עשה. הנה כבר התבאר שזה ולו תהיה לאשה מצות עשה היא. וכבר התבארו דיני מצוה זו בג' וד' מכתובות. (כי תצא, נשים הלכות נערה בתולה) :

מצוה שנח הזהיר האונס שלא לגרש אנוסתו. והוא אמרו לא יוכל שלחה כל ימיו, וזה הלאו כבר קדמו עשה והוא אמרו ולו תהיה לאשה. וכן בארו בגמרא ממכות (דף ט"ו) שזה לאו קדמו עשה. ושם אמרו האונס שגרש אנוסתו ומתה קודם שהחזירה או נשאת לזולתו לוקה שהוא לא קיים עשה שבה כמו שהוא השרש אצלנו קיימו ולא קיימו. והתבארו משפטי מצוה זו בשלישי וברביעי ממכות. (שם, נשים הלכות נערה בתולה פ"ג) :

מצוה ריט היא שצונו דין מוציא שם רע כלומר שצונו להלקותו ושתהא אשתו לו לפי שבא בה גם כן ולו תהיה לאשה. וכבר התבאר בגמרא מכות (דף ט"ו) בזה הלאו גם כן כמו שהתבאר באונס, רוצה לומר שלא זו קדמו עשה. וכבר התבארו דיני מצוה זו בשלישי ורביעי ממכות. (כי תצא, נשים הלכות נערה בתולה) :

מצוה שנמ הזהיר מוציא שם רע שלא לגרש את אשתו והוא אמרו לא יוכל לשלחה כל ימיו, וזה הלאו גם כן קדמו עשה, והוא אמרו ולו תהיה לאשה. ודינו בגרושין לענין המלקות כדין האונס כמו שהתבאר בסוף מכות ובשלישי וברביעי מכתובות. (שם, שם) :